

Eduard VII van het Verenigd Koninkrijk: Londen, 9 november 1841 – Londen, 6 mei 1910

Hij was koning van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland en keizer van Indië vanaf 22 januari 1901 tot zijn dood op 6 mei 1910. Hij was de eerste vorst uit het Huis Saksen-Coburg en Gotha die over het Verenigd Koninkrijk regeerde. Ook zijn zoon, koning George V, behoorde tot het Huis Saksen-Coburg en Gotha maar tijdens de Eerste Wereldoorlog werd de naam door George V veranderd in het Brits klinkende Huis Windsor. In het Verenigd Koninkrijk regeerde hij als Edward VII.

Prins van Wales

Periode: 1841-1901

Voorganger: George August Frederik

Opvolger: George Frederik Ernst Albert

Koning van het Verenigd Koninkrijk

Keizer van Indië

Periode: 1901-1910

Voorganger: Victoria

Opvolger: George V

Vader: Albert van Saksen-Coburg en Gotha

Moeder: Victoria

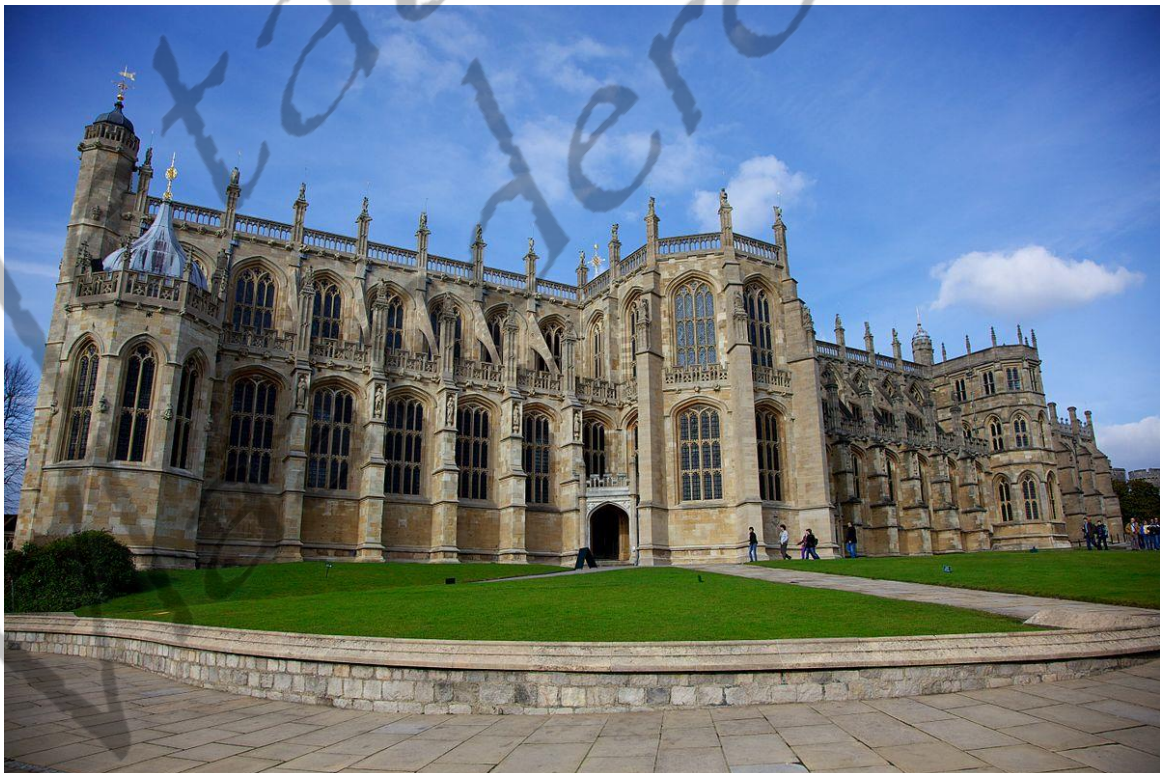
Dynastie: Saksen-Coburg en Gotha

Eduard werd geboren om 10:48 uur op 9 november 1841 te Buckingham Palace in Londen.

Buckingham Palace

Zijn moeder was de Britse koningin Victoria, de enige dochter van Eduard August, hertog van Kent en prinses Victoria van Saksen-Coburg-Saalfeld. Zijn vader was prins-gemaal Albert van Saksen-Coburg en Gotha (zijn ouders waren neef en nicht van elkaar). Hij werd gedoopt als Albert Eduard, zijn eerste naam naar zijn vader en zijn tweede naam naar zijn grootvader aan moederskant. Hij werd gedoopt in *de St. George's Chapel van Windsor Castle* op 25 januari 1842.

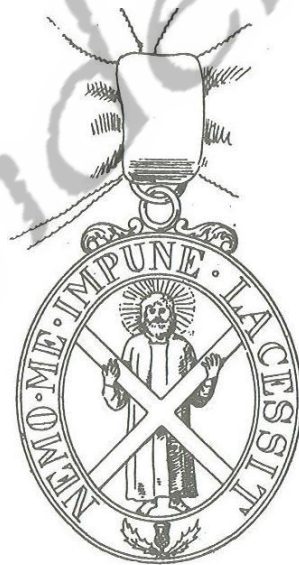
de St. George's Chapel van Windsor Castle

Zijn peetouders waren de koning Frederik Willem IV van Pruisen, zijn grootoom prins Adolf, hertog van Cambridge, koning Ferdinand II van Portugal, de hertogin van Saksen-Coburg en Gotha, de hertogin van Saksen-Coburg-Aaltenburg en prinses Sophia van het Verenigd Koninkrijk. In de familie stond hij beter bekend als **Bertie**.

Als oudste zoon van de Britse monarch kreeg hij meteen na zijn geboorte de titels hertog van Cornwall en hertog van Rothesay. Als zoon van prins Albert kreeg hij ook de titels prins van Saksen-Coburg en Gotha en hertog van Saksen. Koningin Victoria benoemde haar zoon tot prins van Wales en graaf van Chester op 8 december 1841. Hij kreeg de titel graaf van Dublin op 17 januari 1850. Ook werd hij opgenomen in de Orde van de Kousenband (Engels: Knight of the Garter) op 9 november 1858 en hij werd ook opgenomen in de Orde van de Distel (Engels: Knight of the Thistle) op 24 mei 1867.

Het wapen van de Orde van de Kousenband

De Heilige Andreas en het andreaskruis in het juweel van de Orde van de Distel

In 1863 deed Eduard afstand van zijn rechten op de troon van het hertogdom Saksen-Coburg en Gotha ten gunste van zijn jongere broer, prins Alfred, de hertog van Edinburgh.

Koningin Victoria en prins Albert hadden bepaald dat hun oudste zoon de beschikking kreeg over een goede opvoeding en een goede opleiding, die zou dienen als voorbereiding om uiteindelijk een model te zijn als constitutioneel monarch. Toen Eduard zeven jaar was geworden, begon voor hem een rigoureuus educatief programma, opgesteld door zijn vader. Hij stond onder leiding van meerdere leraren. Maar in tegenstelling tot zijn oudere zus, Victoria, Princess Royal, blonk Eduard niet uit in zijn studie. Hij probeerde te voldoen aan de verwachtingen van zijn ouders maar het heeft niet geholpen. Hoewel Eduard geen ijverige student was, had hij wel veel andere talenten zoals charme en gezelligheid. Benjamin Disraeli beschreef hem als een geïnformeerde, intelligente en zeer aardige jongeman.

Eduard had gehoopt dat hij carrière kon maken in het Britse Leger maar dit werd hem ontzegd omdat hij de troonopvolger was. Zijn militaire onderscheidingen waren louter honorair. In september van dat jaar werd hij naar Duitsland gestuurd, met als reden om naar militaire oefeningen te kijken. Maar eigenlijk werd hij gestuurd om daar prinses Alexandra van Denemarken, oudste dochter van prins Christiaan van Denemarken en prinses Louise, te ontmoeten. Koningin Victoria en prins Albert hadden allang besloten dat Eduard zou gaan trouwen met Alexandra. Ze ontmoetten elkaar in Spiers op 24 september. Eduard werd begeleid door zijn oudere zus, kroonprinses Victoria van Pruisen. Zij was gehuwd met de latere keizer Frederik III van Duitsland.

Het was vanaf deze periode dat Eduard een reputatie kreeg als playboy. Vastbesloten om wat ervaring te krijgen in het leger, woonde Eduard militaire oefeningen bij in Ierland. Tijdens zijn verblijf in Ierland ontmoette hij actrice Nellie Clifden. Prins Albert was ontzettend boos toen hij hier van hoorde en, hoewel hij al ernstig ziek was, bezocht hij Eduard in Cambridge. Prins Albert stierf op 14 december 1861, amper twee weken na het bezoek aan Eduard. Koningin Victoria was ontroostbaar: zij droeg rouwkleiding voor de rest van haar leven en gaf Edward de schuld voor de dood van zijn vader. Ze beschouwde haar zoon met afkeer als frivol, onbescheiden, en onverantwoordelijk. Ze schreef aan haar oudste dochter, Victoria:

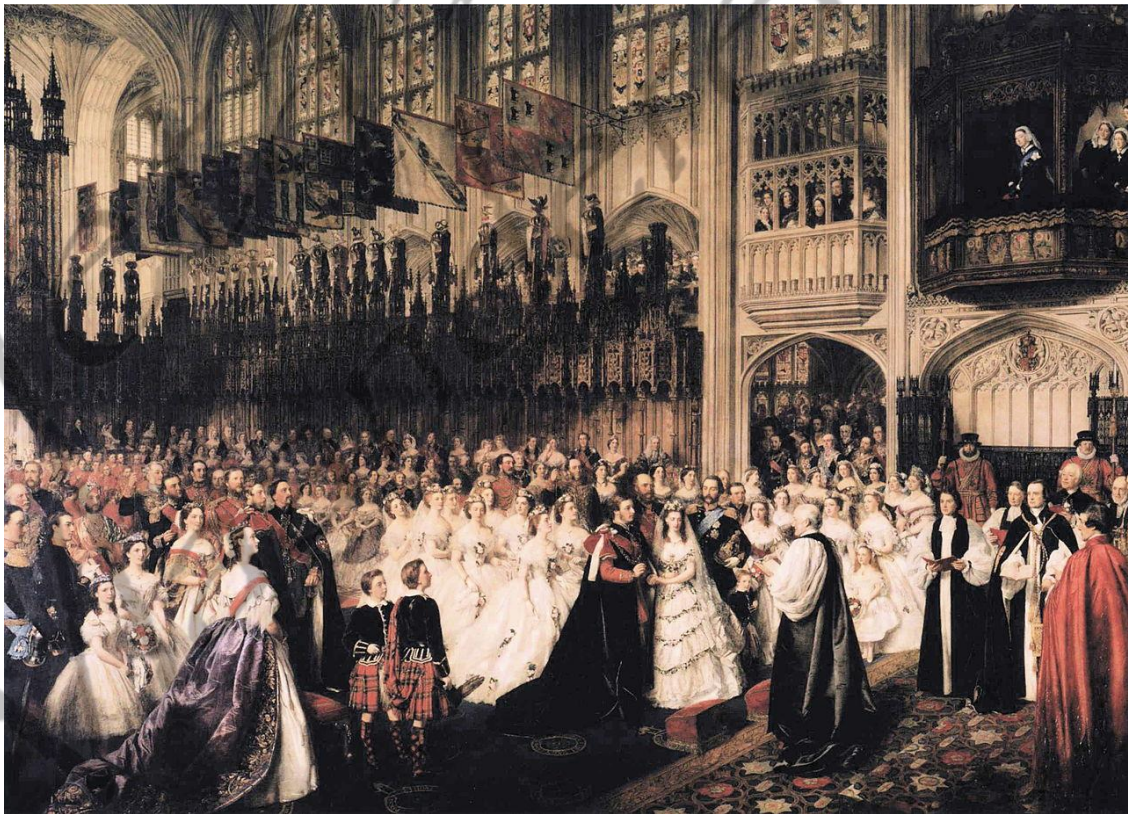
"I never can, or shall, look at him without a shudder."

(Vrij vertaald: "Ik kan nooit en zal nooit nog naar hem kijken zonder te huiveren").

Toen Victoria weduwe was geworden, trok ze zich terug uit het publieke leven. Niet lang na de dood van prins Albert regelde ze voor Eduard een reis naar het Midden-Oosten. Eduard bezocht daar Egypte, Jeruzalem, Damascus, Beiroet en Constantinopel. Zodra hij terugkeerde naar Groot-Brittannië, werden de voorbereidingen getroffen voor zijn trouwdag. Eduard en Alexandra traden in het huwelijk in de St. George's Chapel, Windsor Castle op 10 maart 1863.

Alexandra van Denemarken

De huwelijksvoltrekking, vastgelegd door William Powell Frith

Eduard was de laatste Britse monarch die in het huwelijk trad terwijl hij prins van Wales was tot 1981. Eduard en Alexandra namen hun intrek in Marlborough House te Londen, de Londense residentie en ze gingen wonen in Sandringham House te Norfolk.

Sandringham House

Het huwelijk werd met afkeuring in bepaalde kringen aangezien omdat de meeste familieleden van koningin Victoria Duits waren en Denemarken een groot conflict had met een aantal Duitse landen over het grondgebied van Sleeswijk en Holstein, ook wel bekend als de Sleeswijk-Holsteinse kwestie. Uit het huwelijk van Eduard en Alexandra werden de volgende kinderen geboren:

- Albert Victor (8 januari 1864 – 14 januari 1892), verloofd met Mary van Teck
- George (3 juni 1865 – 20 januari 1936), de latere koning, trouwde met prinses Mary van Teck
- Louise (20 februari 1867 – 4 januari 1931), Princess Royal, trouwde met Alexander Duff, 1e hertog van Fife
- Victoria (6 juli 1868 – 3 december 1935)
- Maud (26 november 1869 – 20 november 1938), trouwde met koning Haakon VII van Noorwegen
- Alexander John (6 april 1871 - 7 april 1871)

Eduard had vele minnaressen tijdens zijn huwelijk. Hij had relaties met actrice Lillie Langtry, Lady Jennie Jerome (moeder van Winston Churchill), Daisy Greville, Gravin van Warwick, actrice Sarah Bernhardt, Alice Keppel, zangeres Hortense Schneider, prostituee Giulia Barucci en met Agnes Keyser. Hoe ver deze relaties werkelijk gingen is niet altijd bekend. Eduard was altijd discreet, maar kon niet voorkomen dat de samenleving veel roddelde over hem en er voortdurend speculaties in de pers verschenen. De laatste minnares van Eduard, de beeldschone Alice Keppel, werd door koningin Alexandra uitgenodigd om aan diens bed te komen zitten in Buckingham Palace toen hij stervende was in 1910.

Eduard rookte op één dag twintig sigaretten en twaalf sigaren. Hij was bovendien veel te zwaar. In maart 1910 werd de toestand van de koning slecht en hij werd opgenomen in het ziekenhuis. Op 27 april keerde hij terug naar Buckingham Palace maar hij had nog steeds zeer veel last van zware bronchitis. Koningin Alexandra keerde terug van Korfoe op 5 mei. Op Korfoe had ze haar broer, koning George I van Griekenland, bezocht. De volgende dag kreeg de koning een aantal hartaanvallen te verduren, maar weigerde om naar bed te gaan. Hij zei tegen Alexandra:

"No, I shall not give in; I shall go on; I shall work to the end."

(Vrij vertaald: "Nee, ik zal niet toegeven, ik zal doorgaan, ik zal werken tot het eind.").

Tussen de momenten van flauwvallen door vertelde zijn zoon, George, dat zijn paard, Witch of the Air, die middag had gewonnen in Kempton Park. De koning antwoordde daarop:

"I am very glad"

("Ik ben zeer blij")

zijn laatste woorden. Rond half twaalf 's avonds verloor hij het bewustzijn voor de laatste keer en werd hij naar bed gebracht. Hij overleed om kwart voor twaalf in de avond op 6 mei 1910.

Grafkelder St George's Chapel Windsor Castle. Koning Edward VII heeft tot 22 april 1927 in de grafkelder gelegen maar toen werden zijn kist en die van zijn echtgenote overgebracht naar een eigen kelder aan de zuidkant van het koor

Wapen van Eduard als koning van het Verenigd Koninkrijk, met rechts de Schotse variant

Metaandere
ctie